

Monoculturele eisen in een multicultureel land

Gelijke rechten voor iedereen en culturele diversiteit. Die begrippen staan in de basisbeginselen van de Europese Unie. In de aanloop naar de toetredingsonderhandelingen heeft Turkije een poging gedaan om de Koerden tevreden te stellen met enkele bijkomende rechten. Onvoldoende, volgens de Koerden.

Ankara. Overal wapperende Turkse vlaggen en in elke winkel zie je portretten van Atatürk. Ik, als buitenlander, heb wel een taalprobleem. Slechts een handvol Turken in Ankara spreken met mondjesmaat Engels. Zelfs al heb je een grote talenkennis, in Turkije kan je uiteindelijk maar met één taal terecht: het Turks. De straatcultuur in Turkije is heel opmerkelijk: Turken komen 's avonds altijd samen op een café of terras thee drinken. Zelfs de jongeren lopen rond met Turkse vlaggen en bij elke voetbal-

match, zien we, naast de clubvlaggen, altijd Turkse vlaggen wapperen. Het voetbalgekke land staat als één blok achter hun nationale ploeg. Zelfs de Turken die in het buitenland verblijven, kijken massaal naar het voetbal van hun thuisland. Het is duidelijk: de Turken zijn enorm fier op hun land, ze zijn nationalist in hart en nieren. Wanneer Turken op reis gaan, reizen ze bijna uitsluitend in eigen land;

Nationalisme aanwakken doet de Turkse politiek voortreffelijk. Andere identiteiten worden stevast de kop

ingedrukt: betogingen worden handig neergeslagen, dwarsliggers belanden in de gevangenis, kranten worden de mond gesnoerd en de Koerden worden geweerd uit het Turkse parlement. In Turkije is, naast Atatürk zelf, de Turkse identiteit het hoogste goed in het land. De overheid doet haar best om alle inwoners van het land zich goed in hun vel te laten voelen. Lees: goed laten voelen als Turk.

DIVERSITEIT

Dogu Ergil is professor politieke soci-